

16. gr.

Bæjarráð getur hækkað framantalin gjöld, öll þeirra eða hvert um sig um allt að 100%, eða lækkað þau um allt að 50%, án þess að leita þurfi staðfestingar ráðuneytisins.

Fiskiðnaðurinn.

17. gr.

Bæjarráð getur ákveðið sérstaka gjaldskrá fyrir fiskiðnaðinn og aðra vatnsfreka starfsemi. Sú gjaldskrá verði þó innan þeirra takmarkana, sem um getur í 16. grein.

18. gr.

Þegar rætt er um fasteignamat í gjaldskrá þessari, er átt við núgildandi fasteignamat.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 10. júní 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ**fyrir Vatnsveitu Vestmannaeyja.**

1. gr.

Vatnsveita Vestmannaeyja er eign bæjarsjóðs Vestmannaeyja. Heimili hennar og varnarþing er í Vestmannaeyjum.

2. gr.

Vestmannaeyjakaupstaður hefur einkarétt á rekstri vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og getur fullnægt, svo og til Vestmannaeyjahafnar.

3. gr.

Bæjarráð Vestmannaeyja fer með yfirstjórn vatnsveitunnar. Bæjarverkfræðingur eða annar, sem bæjarráð ákveður, sér um daglegan rekstur hennar.

4. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið, og annast skrifstofa kaupstaðarins allt reikningshald hennar. Reikningar skulu endurskoðaðir á sama hátt og aðrir reikningar bæjarsjóðs.

5. gr.

Bæjarsjóður Vestmannaeyja ber ábyrgð á öllum fjárhagslegum skuldbindingum vatnsveitunnar.

6. gr.

Vatnsveitan sér um vatnsöflun og leggur dreifikerfi um kaupstaðinn eftir ákvörðun bæjarráðs. Henni er þó ekki skylt að leggja vatnsæðar í einstök hverfi fyrir en deiliskipulag hverfisins hefur hlotið samþykki viðkomandi yfirvalda.

7. gr.

Skylt er hverjum manni að láta af hendi land og landafnot í þarfir vatnsveitunnar svo og mannvirki, ef rök mæla með því og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmarkanir á afnotarétti, sem framkvæmdir vatnsveitunnar kunna að hafa í för með sér, sé ekki önnur lausn fyrir hendi, enda komi fullar bætur fyrir, samkvæmt mati, ef samkomulag næst ekki.

8. gr.

Starfsmönnum vatnsveitunnar er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaður í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað húseiganda.

9. gr.

Sá, sem óskar þess, að fá vatnsæð tengda að húsi sínu, skal senda skriflega umsókn um það til vatnsveitunnar. Í umsókninni skal getið um áætlaða vatnsþörf og til hvers vatnið skuli notað. Vatnsveitan leggur leiðslur frá götuæð til þess hluta byggingarinnar, sem hagkvæmast er fyrir vatnsveituna. Þó skal gæta hagsmuna húseiganda eftir föngum. Vatnsmælir sé settur upp eins nálægt inntaki og mögulegt er, enda fari það ekki í bága við aðrar gildandi reglugerðir og samþykktir. Ef húseigandi óskar að fá inntakið á öðrum stað, skal hann greiða allan aukakostnað, sem af því hlýzt. Allar aðrar innan- og utanhússlagnir eru á kostnað og ábyrgð húseiganda.

10. gr.

Vatnsveitunni er heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum og tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatta á réttum gjalddögum. Vatnsskatt skv. 1. og 2. gr. gjaldskrár, ber að greiða að fullu þó að lokað sé fyrir vatnið af ástæðum þeim, sem upp eru taldar í þessari grein.

11. gr.

Vatnsveitan hefur rétt til að takmarka vatnsnotkun, sé skortur á vatni. Þá getur hún og lokað fyrir vatnið, þegar þörf krefur, vegna hreinsunar eð annarra framkvæmda við vatnsveituna, enda skal það tilkynnt, sé þess kostur.

12. gr.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni því, sem leiða kann af rekstruflunum, takmörkunum á vatnsnotkun eða af öðrum ástæðum.

13. gr.

Ef eldsvoða ber að höndum, hefur slökkvilið, lögregla og starfsmenn vatnsveitunnar heimild til að gera hverjar þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar teljast, hvort heldur er á vatnsæðum í einkaeign eða eign vatnsveitunnar.

14. gr.

Bannað er, án sérstaks leyfis, öðrum en slökkviliði, að taka vatn úr brunahön- um vatnsveitunnar, eða að setja dælur eða hreyfivélar í samband við hana.

15. gr.

Vatnsæðar skulu tengdar þannig, að eigi sé hætt á, að vatnið í þeim óhreinkest. Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitunnar og einkavatnsæðar frá öðrum vatnsbólum, nema að einstreymisloki sé settur á leiðslu á kostnað húseiganda, sem tryggir að ekki komist vatn frá einkavatnsbólum inn í vatnsæðar vatnsveitunnar.

16. gr.

Verði húsráðandi eða viðskiptamenn vatnsveitunnar varir við bilanir á heima-
taugum veitunnar, skulu þeir tafarlaust tilkynna það til vatnsveitunnar.

17. gr.

Ef óviðkomandi maður rýfur innsigli vatnsmælis, varðar það hegningu skv. al-
mennum hegningarlögum. Ef upplýst verður, að tengt hafi verið framhjá vatnsmæli,
þannig að ekki mælist öll notkun, skal tafarlaust lokað fyrir vatnsinntak. Vatns-
veitan skal áætla hversu mikið vatn hefur runnið fram hjá mælinum og innheimta
gjald hjá hinum brotlega samkvæmt því.

18. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á öllum skemmdum á vatnsmælum, þar með töldum
skemmdum af völdum frosts.

19. gr.

Eigendur húsa og skipa (og/eða leigjendur, að því er varðar notkunargjöld),
bera ábyrgð á greiðslu gjalda til vatnsveitunnar, og eru gjöldin tryggð með lögveði í
viðkomandi eign næstu 2 ár eftir gjalddaga og ganga fyrir hvers konar sammings-
veði og aðfararveði. Gjöldin má taka með lögtaki.

20. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, allt að kr. 10 000.00, nema þyngri
refsing liggir við, skv. öðrum lögum, og rennur sektarféð í bæjarsjóð Vestmannaeyja.
Mál vegna brota á reglugerð þessari skal farið með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur samið og samþykkt,
staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní
1947, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 10. júní 1968.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

um holræsi í Patrekshreppi.

1. gr.

Þegar hreppurinn hefur látið leggja holræsi í veg, götu eða annað opið svæði,
eða þar sem hreppurinn hefur tekið að sér viðhald og endurnýjun eldri holræsa, er
þeim húseigendum, er þar eiga hús að eða í námunda við, skylt að leggja á sinn
kostnað ræsi frá húsinu, er flytji allt skolp frá því út í aðalræsi. Regnvatn af hús-
um og lóðum skal einnig, eftir því sem unnt er, leiða í ræsi.